

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoE/299/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514208932
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3514208932.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného : POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Martinom Máčajom, advokátom so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti povinnému : B. V., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan SR, bytom U. XXXX/X, G. M. nad Z., o vymoženie 396,50 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 22. júna 2015, č.k. 4Er/948/2014-25, v senáte jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. s poukazom na § 103, § 159 ods. 3, § 167 ods. 2 a § 251 ods. 4 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v predmetnej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie spísaným pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., dňa 30.05.2014 domáhal vymoženia istiny 396,50,- eur s príslušenstvom od povinného, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR 9645/07 zo dňa 04.01.2008. Súdny exekútor na podklade tohto návrhu podal dňa 25.09.2014 na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd z úradnej činnosti zistil, že na tunajšom súde pod sp. zn. 7Er/2227/2008 bolo vedené exekučné konanie, kde oprávneným bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinným bol Ján Didy, nar. 05.08.1983. Exekučným titulom bol Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. č. k. SR 9645/07 zo dňa 04.01.2008. Súd v tejto veci rozhodol uznesením č. k. 7Er/2227/2008-17 zo dňa 15.02.2013, tak, že exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoE/109/2013-57 zo dňa 21.08.2013. V odôvodnení uznesenia č. k. 7Er/2227/2008-17 zo dňa 15.02.2013 súd okrem iného uviedol, že rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi oprávneným a povinným, na podklade ktorej oprávnený inicioval voči povinnému rozhodcovské konanie, podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky, aby z pohľadu ustanovení § 53, 54 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu smernice 93/13/EHS (výkladovej pomôcky ustanovení spotrebiteľského práva) bola kvalifikovaná ako neprijateľná. Na základe uvedeného súd dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore príslušnými ustanoveniami najmä § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami smernice Rady 93/13/EHS. Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že exekučné konanie vedené pod spis. zn. 7Er/2227/2008 sa viedlo na podklade toho istého exekučného titulu ako predmetné exekučné konanie a vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok oprávneného, resp. časť nároku oprávneného voči povinnému. V zmysle citovaných zákonných ustanovení je existencia právoplatného rozhodnutia vo veci prekážkou toho, aby sa o rovnakej veci opätovne konalo a rozhodovalo (prekážka res iudicata). O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania

a tých istých osôb.. V exekučnom konaní o rovnakú vec ide napr. vtedy, ak sa ten istý oprávnený domáha voči tomu istému povinnému vymoženiu pohľadávky na základe totožného exekučného titulu, pričom v predchádzajúcom exekučnom konaní súd exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom, keď rozhodcovský rozsudok posúdil ako nespôsobilý exekučný titul. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ktorá vyplýva z ust. § 159 ods. 3 O.s.p., patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 a § 104 ods. 1 O. s. p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná. V tomto exekučnom konaní je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí 7Er/2227/2008-17 zo dňa 15.02.2013 konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, preto má súd za to, že za týchto podmienok ide o prekážku veci rozhodnutej, a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p..

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom právneho zástupcu, odvolanie oprávnený. Podané odvolanie odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. b), písm. / v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. d/ a § 205 ods. 2 písm. f O.s.p.. Zastával názor, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Napriek tomu exekučný súd o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ani jedným z uvedených spôsobov, ale exekučné konanie zastavil z dôvodu prekážky rozhodnutej veci. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 zo dňa 23.01.2013. Bol toho názoru, že v danom prípade súdy nižších stupňov neprípustne preskočili postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a exekučné konanie podľa § 45 ods. 2 Exekučného poriadku zastavili. Na vytvorenie prekážky rozhodnutej veci napr. nestačí, ak sa v konaní nevysloví meritorný záver a konanie skončí z procesných dôvodov, ale je nutné, aby vec bola meritórne prejednaná a aby bolo o tejto právnej veci rozhodnuté. Poukázal na to, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete vec, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť. Exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces. Vyjadril názor, že exekučný súd svojím postupom a napadnutým rozhodnutím porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, ktoré je chránené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a súčasne účastníkom odňal možnosť konať pred súdom. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa prekročil svoju právomoc a v danej fáze neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania. Rozhodnutie a postup súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na záver z vyššie uvedených dôvodov navrhol odvolaciemu súdu aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Povinný ani súdny exekútor sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť ako vecne správne. V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, doručeným na exekútorský úrad súdneho exekútora JUDr. Ing. Jána Gaspera, PhD. dňa 30.05.2014 domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 396,50 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný STÁLYM ROZHODCOVSKÝM SÚDOM zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., č.k. SR 9645/07 zo dňa 04.01.2008 ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 21.01.2008 a vykonateľnosť dňa 24.01.2008. Napadnutým uznesením okresný súd zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č. k. 7Er/2227/2008-17 zo dňa 15.02.2013, právoplatným dňa 16.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/109/2013-57 zo dňa 21.08.2013, exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2013.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p. na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p., podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že v predmetnej veci bolo už medzi tými istými účastníkmi v minulosti vedené exekučné konanie pre vymoženie rovnakého nároku oprávneného, uplatneného návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúceho z toho istého exekučného titulu. Toto predchádzajúce exekučné konanie skončilo právoplatným uznesením súdu prvého stupňa č. k. 7Er/2227/2008-17 zo dňa 15.02.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoE/109/2013-57 zo dňa 21.08.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2013, ktorým súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia z dôvodu, že predložený exekučný titul trpí vadami vyplývajúcimi z toho, že bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky.

Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie tak pre toto exekučné konanie, ktoré sa začalo medzi rovnakými účastníkmi pre vymoženie rovnakého plnenia na podklade rovnakého exekučného titulu predstavuje prekážku rei iudicatae. Pokiaľ v totožnej už právoplatne rozhodnutej veci podal oprávnený opätovne návrh na vykonanie exekúcie, v takomto začatom exekučnom konaní nemožno pokračovať a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej vady podmienok konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.